

UN LICEU MOLT SOCIAL

El Gran Teatre del Liceu està desenvolupant un seguit d'iniciatives per reforçar un dels punts del seu ideari: el retorn social de les seves activitats culturals. D'una banda, destina més de 2.600 entrades a persones amb risc d'exclusió social i s'afegeix al programa *Apropa Cultura* per fer accessible l'òpera, la dansa, la música i la cultura a més de 1.400 entitats socials sota el lema *Tots som Liceu*. L'oferta inclou bona part de la temporada operística del Liceu, així com diverses funcions de la Compañía Nacional de Danza. Els concerts del baríton Christian Gerhaher i Riccardo Muti formen part de l'oferta, juntament amb els de l'Orquestra Simfònica del Liceu a l'entorn de Wagner al cinema i *Romeu i Julieta*. Completen la iniciativa *El pessebre* (Memorial Pau Casals) i *Els Pastorets* d'Albert Guinovart, així com la prova i el concert final del Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas. A més, durant el primer trimestre, la proposta del Liceu dins d'*Apropa Cultura* inclou l'assistència a determinats assaigs generals, visites guiades adreçades a col·lectius específics i activitats com *Òpera una emoció* i *Entra dins del Liceu*.

D'altra banda, torna l'òpera per a adolescents amb *Oh l'amor!*, de Mario Ros i Vidal. Així, el projecte social del Gran Teatre del Liceu recupera, després de dos anys, *Òpera a Secundària*, una iniciativa on els escolars de dotze a setze anys de tot Catalunya tenen l'oportunitat d'apropar-se al món de l'òpera i conèixer la riquesa musical i dramàtica des de dalt de l'escenari representant una òpera per a adolescents. La directora musical Elisenda Carrasco i el director d'escena Marc Hervàs formen un tàndem de luxe i proposen un muntatge participatiu i innovador que comptarà amb la implicació de vint-i-set escoles catalanes.

I aquest setembre passat, el Cor del Gran Teatre, sota la direcció de Conxita Garcia, ha col·laborat amb la rehabilitació de la catedral de Tarragona amb un concert benèfic que ha ofert un recorregut per la música sacra, la música amb orgue i també l'òpera, per acostar-se al gran públic de tot Catalunya. La recaptació del concert s'ha destinat íntegrament a la reconstrucció de la capella de Santa Tecla de la Catedral de Tarragona.

CONTINGUT:

- Editorial Pàg. 2
- Actualitat Pàg. 2
- Agenda d'activitats Pàg. 3
- Assaigs generals Pàg. 3
- Avantatges Pàg. 4
- Recull de premsa Pàg. 5

- Entrevista a Conxita Garcia Pàg. 8

Editorial

Aquesta és la primera temporada sencera de Cristina Scheppelmann com a directora artística i la seva empremta ja es troba en els *casts* dels espectacles que Joan Matabosch va deixar dissenyats. Enguany obre l'intens drama d'ambició i poder *Nabucco*, que arriba vint-i-un anys després de la seva darrera representació al Liceu, amb Ambrogio Maestri i Martina Serafin i el muntatge de Daniele Abbado. Terry Gilliam produeix *Benvenuto Cellini*, la primera òpera completa de Berlioz que, després de trenta-vuit anys, torna al Liceu, una obra molt influïda pels aires de la música italiana gràcies a l'estada del compositor a Roma. Juan Diego Flórez, per la seva banda, debuta com a Edgardo a *Lucia di Lammermoor*, una revisió del mite de Romeu i Julieta. Els dos *Otello* es podran veure en aquesta mateixa temporada, que porta el millor cantant de la versió verdiana, Aleksandrs Antonenko, que actuarà sota la direcció artística d'Andreas Kriegenburg. I Gregory Kunde encapçalarà l'*Otello* de Rossini, que s'aparta de la trama original de Shakespeare. El Wagner de la temporada és la tercera jornada de *Der Ring des Nibelungen, Götterdämmerung*, sota la direcció d'escena de Robert Carsen, que accentua la idea de l'home que teixeix el destí del món més enllà de les normes de la Naturalesa amb el seu impuls autodestructiu. Per la seva banda, la que és considerada la millor òpera del segle XX, *Written on Skin*, serà semiescenificada i dirigida pel seu propi autor. També es presentarà en versió concert *Serse*, una òpera barroca de Händel que s'estrena al Liceu. També es commemora el 50è aniversari del debut de Plácido Domingo al Liceu amb *Simon Boccanegra*, una cita ineludible. Bellini serà present amb *I Capuleti e i Montecchi* en una producció de la Bayerische Staatsoper i la San Francisco Opera que respecta la partitura original, en què Romeo està interpretat per una mezzosoprano, ja que en algunes ocasions es destina el rol a un tenor. I la tràgica història d'amor entre Rodolfo i Mimì de *La Bohème* se situa al París dels anys 30, amb una carcassa tradicionalista, però amb un aire fresc i molt teatral. La temporada es tancarà amb una *Die Zauberflöte* innovadora, una posada en escena que barreja els cantants amb projeccions de cinema d'animació que evoquen el cinema mut dels anys 20.

Quant al vessant simfònic, Josep Pons dirigirà tres concerts que tenen voluntat interdisciplinària. Ricardo Muti i l'actor Jeremy Irons -en substitució de John Malkovich- són dos grans noms de la temporada, que intervindran a l'*Egmont* de Beethoven amb la Wiener Akademie. A més, paral·lelament a *Götterdämmerung*, es presentarà un concert de simfonies de pel·lícules inspirades en Wagner, i *West Side Story* voldrà evocar el mite de Romeu i Julieta, en ocasió d'*I Capuleti e i Montecchi*. El ballet també té el seu protagonisme, amb l'English National Ballet -que ens ha dut *El llac dels cignes* aquest mes de setembre- i la Compañía Nacional de Danza, amb el seu *Homenaje a Granados*; i per Nadal es veuran *El Pessebre*, de Pau Casals, i *Els Pastorets* d'Albert Guinovart. La temporada es completarà amb recitals de Joyce DiDonato, Diana Damrau i Christian Gerhaher. Estem preparats per gaudir!

Actualitat

SOPARS LÍRICS AL RESTAURANT 7 PORTES

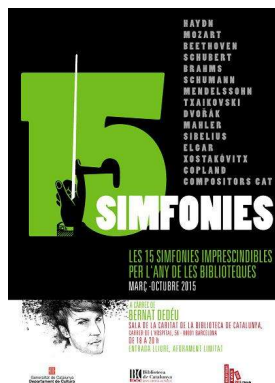
L'èxit dels Sopars Lírics al restaurant 7 Portes ha conduït a organitzar una quarta temporada, que es va inaugurar el passat 16 d'octubre amb el tenor Beñat Egiarte. La fórmula de menú gastronòmic amb entrants, plat principal i postres, i menú líric amb sis àries d'òpera o cançons tindrà lloc un cop al mes, fins al maig. Alguns dels

protagonistes de la temporada seran María Luisa Corbacho, mezzosoprano (13 de novembre); Iosu Yeregui, baix (10 de desembre); Víctor Jiménez, contratenor (22 de gener); Irene Mas, soprano (19 de febrer); Anna Niebla, soprano (11 de març); Marc Sala, tenor (29 d'abril) i Cristina Sánchez, soprano (20 de maig).

Aquest cicle es va crear amb la voluntat de promoure la carrera de joves cantants i la d'altres de més consagrats, que canten habitualment a escenaris d'arreu del món i són guanyadors de concursos de molta fama internacional.

La proposta, presentada per Jordi Maddaleno i dirigida per Roger Aliet, es consolida com una de les activitats líriques barcelonines de més prestigi.

LES IMPRESCINDIBLES: DE HAYDN A LUTOSLAWSKI

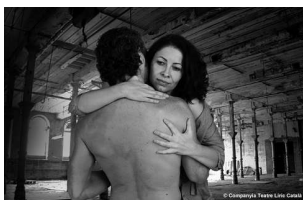

Tres grans compositors del segle XX tancaran el cicle *15 simfonies imprescindibles* que té lloc, els dijous, a la Biblioteca de Catalunya a càrrec del filòsof i músic Bernat Dedéu. El dia 15 d'octubre va estar dedicat a la *Simfonia núm. 3* (1946) d'Aaron Copland, possiblement la més coneguda del compositor nord-americà. La *Simfonia Turangalila* (1949) d'Olivier Messiaen serà analitzada el 5 de novembre. Aquesta

obra no és una simfonia 'convencional' i l'han descrita com una llarga meditació sobre el tema de l'amor humà. Necessita una gran orquestra, a més de piano i ones martenot, i va ser revisada pel compositor francès el 1990. El cicle es tancarà, el 19 de novembre, amb la *Simfonia num. 3* (1983) de Witold Lutoslawski, obra de maduresa del compositor polonès, desaparegut el 1994. Aquestes quinze sessions han fet un recorregut per les obres mestres del repertori simfònic, des de Haydn fins a Lutoslawski. L'activitat, organitzada pel Servei de Biblioteques de la Generalitat i la Biblioteca de Catalunya, celebren el 2015 com a l'Any de les biblioteques. Les conferències es fan a la Sala de la Caritat de la Biblioteca de Catalunya (Carrer de l'Hospital, 56) a les 18.00 i tenen una durada de dues hores.

Actualitat

ESTRENA DE L'ÒPERA *MAGDA*

El passat 24 de setembre es va estrenar al Teatre Principal de Barcelona, l'òpera en català *Magda*, amb música de Ramon Ribé i llibret de Jordi Voltas, una història ambientada a la Barcelona dels anys 70 que, per mitjà de la seva

protagonista—una dona burgesa que decideix trencar amb les convencions socials— dibuixa un cant a la llibertat i una crònica de la fi del franquisme. La producció de la nova companyia Teatre Líric Català va comptar amb la participació de la mezzosoprano Laura Vila, el baríton Joan Garcia, el baix Marc Pujol, el tenor Marc Sala i la soprano Maria Miró, en els papers principals, sota la batuta de Frederic Oller.

En paraules del seu compositor, Ramon Ribé, *Magda* és "una música que cerca arribar a la gent, molt lírica i transparent". L'òpera es va representar durant el mes d'octubre al Centre Cultural de Terrassa i al Teatre de La Passió d'Esparreguera.

EL LICEU APOSTA PER LES PRODUCCIONS CATALANES

El Liceu ha anunciat darrerament la seva aposta per les produccions catalanes: *Quartett*, d'Àlex Ollé (La Fura dels Baus), és una producció innovadora que ja s'ha pogut veure amb èxit a La Scala i a Buenos Aires

i que al Liceu arribarà la temporada 2016-17. Aquella mateixa temporada es podrà veure una òpera dirigida per Jordi Savall, que està en fase de preparació.

Així mateix, per a la temporada 2017-18, la directora artística del Teatre, Christina Scheppelmann, ha recuperat el compromís amb Benet Casablanques de produir una òpera del compositor català, un projecte que havia quedat encallat per la crisi. La intenció és també recolzar al màxim el talent dels joves cantants catalans i de la resta de l'Estat, principalment en rols secundaris de les produccions, que suposin la porta d'accés en el món de la lírica. En aquest sentit, la nova directora ha realitzat 112 audicions d'aquests cantants des de la seva arribada al càrrec el gener d'aquest any.

Agenda d'activitats

CONFERÈNCIA

Benvenuto Cellini, a càrrec d'Antoni Colomer

SALA DEL COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU, La Rambla 51- 59

DIMECRES 4 DE NOVEMBRE A LES 19.30H

És un dels títols més esperats de la temporada, per l'èxit de públic i crítica que ha recollit la producció signada per Terry Gilliam, intergrant de Monty Python. El crític i gestor musical Antoni Colomer ens parlarà d'aquest clàssic de Berlioz que narra la història d'amor entre l'escultor Benvenuto Cellini i la seva estimada Teresa, i el conflicte amb el seu rival Fieramosca.

CONFERÈNCIA

Lucia di Lammermoor, a càrrec de Josep Subirá

SALA DEL COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU, La Rambla 51- 59

DILLUNS 30 DE NOVEMBRE A LES 19.30H

El públic del Liceu serà testimoni del debut del tenor Juan Diego Flórez en el rol d'Edgardo.

Josep Subirá, crític de la revista *Ópera Actual*, és un gran coneixedor dels representants del *bel canto* italià i ens il·lustrarà aquest títol de Donizetti amb nombrosos exemples musicals.

Assaigs generals

Foto: Antoni Bofill

La temporada passada es van tancar gairebé la meitat dels assaigs generals i molts socis es van quedar sense la invitació que se'ls havia adjudicat. Per tal d'assegurar l'assistència a un assaig a tots els socis, l'Associació

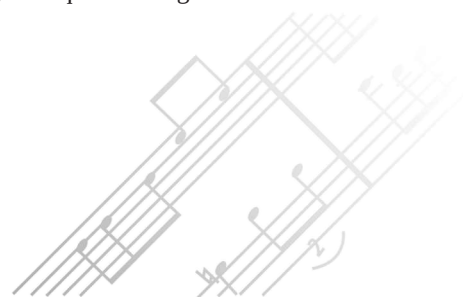
ha arribat a l'acord amb el teatre d'oferir un assaig tancat exclusivament per als membres d'Amics del Liceu.

D'aquesta manera, tots els socis d'Amics del Liceu tindran la seguretat de poder beneficiar-se de l'avantatge d'assistir a un assaig general durant la temporada.

Els socis Protectors i Benefactors, en agraïment a la seva aportació a l'Associació, tindran l'oportunitat de demanar un altre assaig general, mitjançant el procediment habitual de presentar la sol·licitud dins el termini establert i la realització posterior d'un sorteig per adjudicar-los o bé la primera o bé la segona opció.

Els socis joves, pensant en el públic del futur i amb la voluntat de fer-los més fàcil l'accés a l'òpera, també podran demanar un altre assaig general durant la temporada seguint el mateix procediment.

En aquests moments, estem a l'espera que el Liceu ens confirmi quin serà l'assaig general d'aquesta temporada. Ho farem saber als nostres socis de seguida que en tinguem la confirmació.

Avantatges

OCTUBRE:

Dijous 22 a les 20h

Nabucco, retransmissió en directe per Radio Clásica

Dijous 22 a les 17.30h

Tosca. Cinemes Girona i Cinemes Cinesa (a les 19.30h), en diferit des de l'Opéra Royal de Wallonie, Liège

Dissabte 31 a les 17h

Tannhäuser. Cinemes Yelmo, en directe des del Metropolitan de Nova York

NOVEMBRE:

Dimarts 3 a les 19.30h

Aida. Cinemes Girona, en diferit des de La Scala de Milà (repetició diumenge 8 a les 16h)

Dimecres 4 a les 19.30h

Conferència a l'entorn de Benvenuto Cellini. Sala del Cor

Dimarts 10 a les 20h

Benvenuto Cellini, retransmissió en directe per Catalunya Música

Dimarts 17 a les 19.30h

La traviata. Cinemes Cinesa, en diferit des de La Scala de Milà

Dissabte 21 a les 18.30h

Lulu. Cinemes Yelmo, en directe des del Metropolitan de Nova York

Diumenge 22 a les 16h

Jewels, ballet. Cinemes Girona, en diferit des del Teatre Bolshoi de Moscou

Dijous 26 a les 19.30h

Aida. Cinemes Cinesa, en diferit des de La Scala de Milà

Dilluns 30 a les 19.30h

Conferència a l'entorn de Lucia di Lammermoor. Sala del Cor

Vermell: activitats Amics del Liceu Negre: retransmissions Liceu Blanc: retransmissions cinema

40% de descompte per a tots els espectacles de la temporada. Venda d'entrades a www.amicsoperasarria.com i a la taquilla del teatre.

Preus especials per a la programació d'òpera i ballet i per al cinema. Consultar els diversos descomptes a www.amicsliceu.com

Preus especials per a les retransmissions operístiques en directe des del Metropolitan de Nova York

Preus especials per alguns concerts dels diversos cicles (màxim 2 localitats per representació)

Preus especials per alguns concerts dels diversos cicles (màxim 2 localitats per representació)

• 10% de descompte per a totes les sessions excepte les del dia de l'espectador (màxim 2 localitats per representació)

• 10% de descompte per a totes les sessions (màxim 2 localitats per representació)

Faciliteu-nos el vostre correu electrònic:

- És un mitjà ràpid i econòmic per rebre el Full Informatiu
- Permet rebre notícies i ofertes d'última hora (descomptes, invitacions, etc.)
- Facilita informació addicional sobre l'Associació i el Teatre

Recull de premsa

© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament personal i no pot ser reproduïda, distribuïda, transformada ni utilitzada per a propòsits de copiar.

58 **icult** gentDIUMENGE
11 D'OCTUBRE DEL 2015

el Periódico

DEL ROCK A LA LÍRICA EN COLORS

Manolo García pinta inspirat en l'òpera

► **El cantautor exposa quadros fets per encàrrec d'Amics del Liceu**

MÓNICA TUDELA

►► Manolo García, dijous passat, a la Sala Parés, on s'exposen les pintures que ha creat per encàrrec d'Amics del Liceu.

MARTA CERVERA
BARCELONA

La lírica i el rock s'han unit en experiments musicals com *Quadrophenia*, òpera rock del grup The Who. Ara el cantant i compositor **Manolo García**, un veterà de la música i de les arts plàstiques que va estudiar a

La Massana, ha vinculat els dos universos a través de la pintura en una sèrie de quadros inspirats en òperes, creats per encàrrec de l'associació Amics del Liceu. Les 35 obres, que fins al 10 de novembre s'exposen amb fins benèfics a la Sala Parés, il·lustren el programa de la temporada del Gran Teatre. Els dibuixos, fets

Les obres il·lustren el programa de la temporada que ha començat al coliseu barceloní

amb diferents tècniques, acompanyen textos sobre les vuit òperes que aquest 2015-16 es representen al coliseu. Les imatges alegren un catàleg en què anàlisis musicològiques de les obres alternen amb articles més personals de gent aliena al món líric. Entre els col·laboradors figuren el jutge **Baltasar Garzón**, les escrip-

tores **Najat El Hachmi** i **Lucia Graves** i el dissenyador **Christian Lacroix**. El benefici obtingut amb la venda dels quadros es destinarà a la FEFOC, fundació que recolza malalts de càncer i les seves famílies.

«Mai havia pintat per encàrrec», reconeix **García**. A diferència d'altres artistes que abans han col·laborat amb Amics del Liceu, el cantant ha preferit aprofundir en els llibrets més que en la música. «Com que no coneixia gaire aquestes obres ha sigut una ocasió per descobrir-les», apunta. Confessa que no ha aconseguit escoltar una òpera sencera. «No podia aguantar-ho, la veritat. Les meves orelles estan acostumades al rock. La música d'òpera és molt complicada. Joestic acostumat a **Jimi Hendrix** i **Led Zeppelin**».

Els seus quadros, de diferents mides, creats amb olis i tècnica mixta la majoria, retraten personatges o moments clau de les òperes. «Amb *Nabucco* em vaig embolicar. Vaig patir una mica amb els dibuixos i fins i tot en vaig trencar dos», recorda **Lucia**

La Sala Parés

exhibeix les 35 peces que el músic va fer mentre gravava dos nous discos

de *Lammermoor*, de Donizetti, també va suposar un repte però per un altre motiu. «Mai he volgut pintar calaveres», diu el supersticiós músic tocant fusta. «Però aquesta vegada vaig veure que ho necessitava per il·lustrar aquesta òpera que és romàntica, però molt trista». Es va divertir més pintant *I capuleti e Montecchi*, de Bellini, i *La flauta màgica*, de Mozart. Per a aquesta última obra va optar per papers de colors verds i blaus «que aporten molta llum».

García va compaginar aquestes creacions amb la gravació de dos discos nous que veuran la llum el 5 de novembre. Es tracta d'una caixa amb cinc àlbums que inclou, entre altres, la remasterització del seu primer treball amb Los Rápidos, el seu primer grup, i una nova gravació del primer disc de Los Burros, precursor d'El Último de la Fila. «De dilluns a divendres gravava a Figueras i el cap de setmana pintava».

Després de complir amb l'encàrrec, vol veure una òpera al Liceu. ■

EL PUNT AVUI+

12/10/15

El músic i pintor Manolo García exposa a la Sala Parés les obres creades per il·lustrar el programa del Liceu

Un rocker s'ho fa amb l'òpera

Maria Palau
BARCELONA

Manolo García (Barcelona, 1955) du el rock a la sang. Per això mai s'hauria imaginat que un dia rebria una trucada dels Amics del Liceu per fer-li un encàrrec: il·lustrar —a més de cantant i compositor, és pintor— el programa de la nova temporada del teatre de la Rambla. D'òpera, no hi entén un borrall. Mai ha assistit a cap concert. I, de fet, va estar a punt de rebutjar la proposta. Va ser el seu amic pintor Julio Vaquero qui el va convèncer o, més ben dit, qui el va reptar: "No t'hi atreïxes?"

De petit, García somiava ser músic i pintor. La va encertar de ple. Tot i que la popularitat la té per la primera faceta, mai ha renunciat als pinzells. L'excomponent d'El Último de la Fila compagina des de fa anys l'estridència dels escenaris amb la solitud del taller. "No pinto ni per vendre ni per fer-me famós. El meu petit ego està ben cobert! Pinto per necessitat vital, perquè entenc l'art com una forma d'estar al món. I, no t'enganyaré pas, per desconnectar de tant soroll: quan pinto m'importa tot un rave", explica.

García va dir sí als Amics del Liceu el març passat. Havia de lliurar el conjunt d'il·lustracions, una trentena, per Sant Joan. "Entre setmana assajava a l'estudi amb en Quimí Portet i tot el grup, i el cap de setmana el dedicava a pintar. Una bogeria! Però va ser una lluita dolça, perquè ho vaig gaudir",

Manolo García, a la Sala Parés ■ ANDREU PUIG

assegura. Verge de coneixements operístics, es va capbussar com un nen que estrena joguina en els llibrets de *La flauta màgica*, *La bohème*, *Otello*, *Nabucco*... i la resta de títols de la temporada, a la recerca d'atmosferes i d'imatges que els seus pinzells han passat pel sedàs d'un llenguatge artístic amarat de surrealisme poètic i tràgic.

Una cosa l'ha portat a

l'altra, tan o més estimulant: exposar a la centenària Sala Parés els originals de l'encàrrec del Liceu. La mostra es pot visitar fins al 10 de novembre. Novembre serà un mes, musicalment parlant, interessant per als seguidors de García, ja que apareixerà al mercat una capsula molt especial amb diverses sorpreses, entre les quals hi ha un disc nou de Los Rápidos, l'efi-

mer grup que va tenir a principis dels vuitanta.

Però la feina de veritat li arribarà l'any que ve: a l'estiu encetarà la gira del seu darrer disc, *Todo es ahora*, que el portarà a una quinzena de localitats, entre les quals, per descomptat, figura Barcelona. L'òpera només haurà estat un amor intens però fugisser per a aquest rocker de cos i ànima. ■

"Això que està passant a Catalunya és una revolució"

Manolo García és un home que parla pels descosits. Relaxat quan el tema és el seu art, sigui una cançó o un quadre. Rabios quan toca la situació política, econòmica i social actual. No és un "indignat" de nova generació. En el seu ideari, la supèrbia de la classe política i la injustícia social han estat sempre encerclades amb color vermell.

Ara, a més, els ha posat una alarma elxordadora. "Hem de reaccionar i actuar, no podem seguir aguantant com hem fet sempre", exclama.

García té admiradors a cabassos a tot Espanya. Però no es talla ni un pèl quan aborda el cas català. "El que està passant aquí és una revolució, i a mi m'emociona. Veure tanta gent que crida llibertat i

que lluita per una vida digna per a tothom em fa venir ganes de plorar. Catalunya s'ha revoltat contra la injustícia. Una part ho sent de tot cor; l'altra, té el cor dividit, perquè procedeix de famílies de fora, però al final ha tirat cap aquí perquè ha vist que el que està passant és molt injust", diu. "Sincerament, per dialogar ja han fet tard", conclou.

EL PAÍS

Manolo García da color al Liceo

• El cantante ilustra el clásico libro que recoge la temporada anterior del coliseo

JAVIER PÉREZ SENZ | Barcelona | 12 OCT 2015 - 00:09 CEST

f 471 | t 79 | in 3 | g+ 0

Archivado en: Manolo García | Teatro Liceo | Exposiciones temporales | Ópera | Teatro musical | Salas teatro | Cataluña | Teatro | Exposiciones | Artes escénicas | Agenda cultural

Una de las imágenes de Manolo García para ilustrar el libro sobre el Liceo.

Enviar
Imprimir
Guardar

Desde 1991, la asociación Amigos del Liceo publica un libro que presenta las óperas programas por el Gran Teatre. Contiene el material que habitualmente espera un aficionado al género en este tipo de publicaciones —artículos, sinopsis argumentales, discografías— pero es algo más que un libro de ópera. En su afán de ofrecer visiones insólitas del mundo lírico, además de artículos de personalidades del mundo de la cultura y la política, invita cada año a un artista plástico para que ilustre la publicación. El elegido de la temporada 2015-2016 es el cantante y pintor Manolo García.

"Soy pintor antes que músico, con formación académica y oficio. La música me ha dado fama, pero, aunque muchos me consideren un advenedizo, soy un pintor que va por libre", explica Manolo García, feliz tras haber superado el reto de crear 35 ilustraciones utilizando diversas técnicas y materiales para dar color a su visión del mundo lírico. "Me sorprendió el encargo, y me lo pensé mucho, porque no sé nada de ópera, pero al final me lancé", comenta,

Las ilustraciones originales pueden verse en la exposición que la barcelonesa Sala Parés presenta en su Espai 2 hasta el próximo 10 de noviembre. Los beneficios se destinarán a la ONG Fefoc, una asociación de apoyo a los enfermos de cáncer.

Confiesa García que la ópera es un género que le cuesta mucho. "Mi mundo musical es otro, pero veo en la ópera una riqueza extraordinaria". De hecho, para inspirarse ha leído los libretos, comenzando por *Nabucco*, la ópera de Verdi que abrió la temporada el 7 de octubre. "En algunos casos los libretos son algo tremendo, llenos de muerte, tristeza, dolor; en este sentido me ha impresionado mucho *Lucia di Lammermoor*, de Donizetti", confiesa el cantante. Reconoce que el trabajo ha sido agobiante por la premura de tiempo. "Me encerraba a pintar en mi estudio como un loco los fines de semana porque de lunes a viernes estaba encerrado en un estudio de grabación de Figueras, preparando dos discos que se publicarán en noviembre, pero una vez relajado, he disfrutado mucho".

El libro incluye artículos de personalidades como el actor y director Hammudi Al-Rahmoun Font, el diseñador Christian Lacroix, Baltasar Garzón, Marina Subirats y Jaume Plensa, entre otros.

NÚVOL el digital de cultura

CAST@FI@RE

Barcelona, 16 d'Octubre 2015

Connecta't

CALANDRIA

PUNT DE LLIBRE

HOMO FABRA

EL WEB NEGRE

L'APUNTA DOR

CAST@FI@RE

PANTALLER

GALERIES

SA IL·LUSTRISMA

Portada

Notícies

Crítica

Entrevistes

Opinió

Vinyetes

L'Avenç

Cercar

Amics del Liceu presenta el Llibre de Temporada

Aina Vega Rofes, Barcelona, / 9.10.2015

Follow @nuvol_com

M'agrada 0

Tweeet 7

G+1 0

L'associació Amics de Liceu va presentar ahir a la Samproniana el 24è llibre de temporada, el segon amb col·laboració amb el Liceu. Va ser amb la presència de Manolo García, l'artista que ha fet les il·lustracions, membres de la junta i periodistes.

Aina Vega Rofes

156 articles publicats

@ainavegarofes

Altres articles d'aquest autor

Quarta temporada dels Sopars Lírics

La força del segon Sampler Sèries

Beñat Egiarte: "Ets un professional del cant quan ho pots demostrar"

Conxita Garcia, nova directora del Cor del Liceu

La festa del primer Palau 100

L'associació Amics del Liceu presenta el seu 24è llibre de temporada que, des de l'edició de l'any passat està coordinat per la periodista i membre de la junta directiva Maria Gorgues, amb la col·laboració d'Anna Casa. Com l'any passat, el treball està coproduït amb el Gran Teatre del Liceu. Convida grans personalitats, escriptors, polítics, intel·lectuals, a presentar les obres programades pel Gran Teatre del Liceu amb la intenció de mostrar visions insòlites i, alhora, fer pales que són molts i molt diversos els qui estimen l'òpera. En altres capítols les analitzen, també, crítics d'òpera i músicòlegs d'arreu del món.

Com que les arts tenen una tendència intrínseca a interrelacionar-se, és molt adequat que un artista plàstic il·lustri el llibre per tal de renovar la iconografia de l'òpera. Enguany, l'artista encarregat és Manolo García, conegut músic barceloní que ens descobreix la seva altra faceta creativa. Va estudiar disseny gràfic a l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics de Barcelona i des de ben jove va treballar als estudis de disseny de diferents agències de publicitat de la ciutat, i més tard es va establir com a *free-lance*, dissenyant sobretot portades de discos i joguines. Tot i que es va bolcar professionalment a la música, mai ha deixat de pintar. Les obres –més d'una trentena– es podran veure en directe a la Sala Parés entre el 8 d'octubre i el 10 de novembre. Els beneficis de les vendes de les il·lustracions aniran a fons socials.

"Estava gravant dos discos entre setmana, i al cap de setmana pintava una mitjana de quatre obres. Vaig haver de fer una immersió a les òperes, cosa que em va agradar molt, tot i que no tinc l'oida acostumada a aquest tipus de música", explicava. Confessava que va sentir-se més inspirat pel *libretto* que per la música i que mai havia desenvolupat un encàrrec tan acotat.

Ramon Bassas, president de l'associació, va donar la benvinguda als assistents, que vam gaudir d'un variat de primers plats i de segon un lluç al forn o tatakí de vedella, amb un assortit de postres a La Semproniana. Jordi Pujal, responsable de comunicació i edicions del Liceu, va mostrar-se molt satisfet amb el contingut.

Maria Gorgues va fer èmfasi en el fet que aquesta col·lecció té vocació de ser col·leccionable, i va explicar que enguany s'ha canviat la tipografia i s'han fusionat l'article de fons i l'article de context. Gorgues també comentava la dificultat de trobar personatges per als articles de presentació de les òperes, noms com Najat El Hachmi, Jaume Plensa, Baltasar Garzón, Christian Lacroix o Ramon Folch presents enguany. Són articles que volen ser una barreja de l'experiència personal de la figura amb l'òpera que comenta. "Intentem esbrinar quins personatges estan interessats en l'òpera. Hi ha irreductibles que els persegüim perquè escriguin". A banda, hi ha la Síntesi argumental, l'Article de fons i Vocalitat i enregistraments.

En total, entre els exemplars català-anglès i castellà-anglès se n'han editat 1900. El llibre es pot adquirir a les taquilles, a la botiga i el vestíbul del teatre. El preu per al públic general és de 29 euros; 20 per als abonats i és gratuït per als socis dels Amics del Liceu, que poden recollir l'exemplar al La Rambla, 88, 2n pis.

l'entrevista

En aquesta ocasió, entrevistem Conxita Garcia, nomenada recentment directora titular del Cor del Gran Teatre del Liceu, en ocasió de *Nabucco*, el primer títol de la temporada, una obra on la part coral hi té un pes molt important.

Aina Vega: Una de les activitats més destacables de la teva carrera és la de ser fundadora del Cor Jove de l'Orfeó Català. Hi vas estar al capdavant des del 1986 fins al 2003. Quines sensacions t'han quedat d'aquesta etapa?

Conxita Garcia: Em queden records molt bonics de reptes assolits per part dels cantaires. Jo cantava a l'Orfeó Català des de l'any 1976, després vaig ser-ne sotsdirectora simultàniament i, quan Simon Johnson va reconvertir els cors anteriors en l'Escola Coral, em vaig encarregar del que s'anomenava Cor Juvenil. Vam començar amb tretze cantaires de 15 anys i a poc a poc vam anar creixent fins que el 1995-1996 va arribar a la seva màxima esplendor. El record més bonic va ser fer créixer tot aquell planter fins arribar a fer un *Rèquiem alemany* de Brahms amb l'orquestra Gèrminans. L'altra satisfacció ha estat que després de tants anys he vist molta gent que s'ha dedicat professionalment a la música.

AV: Què té d'única aquesta edat?

CG: És una edat molt especial, per això existeix una federació de cors joves. Poden cantar amb adults? Sí i no, perquè necessiten forjar-se una identitat. A més, és una edat en què els reptes s'agafen amb energia, per això vam poder fer un *Carmina Burana*, amb sis-cents cantaires que sonaven com un de sol.

AV: Què t'impulsa a treballar amb gent gran i il·lusionar-te com ara treballant amb el Cor del Liceu?

CG: Parlem de dos productes diferents. Una cosa és el producte professional i l'altre és el producte amateur. En el cor amateur, treballar amb gent adulta té la mateixa connotació de repte i interès amb una formació més sòlida que el cor jove. Però també et pots trobar amb cors amateurs sense formació, i el que canvia són els sostres. Has de saber quin tipus de repertori pots fer amb un cor i amb un altre. En un cor professional, en canvi, es tracta de músics que han treballat un instrument que tu has d'*ensamblar*; es tracta de reconducció sonora, és a dir, de fer que solistes formin un cor.

AV: Què t'ha suposat passar d'assistent a directora titular?

CG: Ha suposat un canvi de xip. Quant a quantitat és la mateixa feina, però abans assessorava, estava a les ordres d'un altre director, havia d'escoltar molt i prendre nota, i ara ho he de fer tot sola. De fet, m'ajuda la pianista, la Vanessa Garcia, perquè no tinc assistent. Però potser perquè porto tants anys fent aquesta feina fora del Liceu no m'ha suposat un gran canvi.

AV: Què suposa treballar per equipaments com el Palau o el Liceu, a diferència d'altres cors?

CG: La diferència és que si estàs en un cor que no forma part d'una institució així tens plena decisió en tot, programació, organització, repertori... però al Liceu, per exemple, hi ha una programació feta. Ens ve donat, excepte quan hi ha un concert de cor sol, que puc escollir el repertori.

AV: Hi ha molta diferència entre treballar amb un cor d'òpera i un que no ho sigui?

CG: Vocalment és diferent, per la potència, pel timbre... El volum que exigeix un teatre d'òpera i un teatre de les magnituds del Liceu és tan exagerat que necessitem que hi hagi molt de cos a les veus.

AV: Com va anar el concert solidari de Tarragona?

CG: Va anar molt bé. Va ser un concert diferent, per les dimensions de la catedral i perquè vam fer un programa de música religiosa aprofitant l'orgue que han restaurat. A la primera part vam fer Mendelssohn, l'organista va tocar Bach, i vam acabar amb Pau Casals. I la segona part va estar dedicada a l'òpera amb connotacions religioses, amb el cor dels sacerdots de *La flauta màgica*, per exemple. Penso que va ser un programa coherent i bonic, però difícil.

AV: Què n'opina dels projectes socials que impulsa el Liceu?

CG: Ho trobo fantàstic. Tot el que sigui treure l'òpera del teatre i exportar-la per Catalunya està molt bé. Tot i que encara hi ha el mite que el Liceu és d'elit i car. Només cal mirar quant val una entrada al Liceu i una a un concert de rock o al futbol, per exemple.

AV: Sobre *Nabucco*, quines dificultats tècniques té el «Va, pensiero»?

CG: La resistència vocal dins d'una línia molt continuada i molt continguda d'expressió dins d'uns volums relatius. És a dir, no podem cantar a plena veu perquè no s'adiu al text. I això vol dir resistència física perquè la veu no exploti però que passi per tota la sala i que emocionï. Aquesta és la gran dificultat.

AV: Què em podria dir de la identificació entre el Risorgimento i aquesta ària per a cor?

CG: El «Va, pensiero» té moltes connotacions i jo crec que cadascú de nosaltres ens el fem nostre. El mestre Oren, per exemple, hi trobava molts elements perquè és jueu i nosaltres com a catalans també ens hi veiem implicats. La identificació entre el poble jueu i l'italià és claríssima. I, finalment, cadascú agafa sempre el tipus de música i el context per associar-se'l a la seva pròpia identitat, i això és molt intel·ligent i interessant alhora.

AV: Qui és el veritable protagonista de l'òpera?

CG: En el fons, com que és una de les grans òperes corals de Verdi, la història és la del poble, i aquest és el cor. Però entremig hi ha el rei, la filla que no sap si és filla... però en el fons és la tragèdia i el patiment del poble.

AV: És conscient de l'expectació que desperta l'òpera?

CG: Sí, molt. El públic valora molt musicalment el cor i els solistes i després valora l'escena. En aquest cas és una escena moderna, minimalista, i potser no és la que tothom espera a l'estil de Mestres Cabanes, per ser un títol tan tradicional que fa tant de temps que no es veu, però estic segura que serà un bon inici de temporada.